

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ
ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาเหตุของการทะเลาะวิวาท
กับ ความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทไม่มีความสัมพันธ์กัน

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 14 โรงเรียน ทำการเปิดสอน
สาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 8,550 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2548 จำนวน 14 โรงเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม ที่เคยทะเลาะวิวาท จำนวน 809 คน

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม เกี่ยวกับสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำนวน 11 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษาของนักเรียน ผลการเรียนของนักเรียน สถานภาพผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง นักเรียนเคยทะเลาะวิวาท และเดิมคำ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน จำนวน 50 ข้อ โดยมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ด้านตัวนักเรียน	จำนวน 9 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.78
2. ด้านสภาพของครอบครัว	จำนวน 8 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.87
3. ด้านสภาพของโรงเรียน	จำนวน 11 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.87
4. ด้านกลุ่มเพื่อน	จำนวน 12 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.90
5. ด้านสภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อม		

จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเที่ยง 0.91

รวม 50 ข้อ มีค่าความเที่ยง 0.95

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน จำนวน 16 ข้อ คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติการของนักเรียนในการทะเลาะวิวาท มีความเที่ยง 0.84

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดทำหนังสือเพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการบริหารส่งเสริมบริหารการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของโรงเรียนสังกัดโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ตามที่ได้กำหนดไว้

2. เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนที่กำหนดไว้เพื่อขออนุญาตผู้บริหาร โรงเรียนเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์อาจารย์ฝ่ายปกครอง แจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1-30 กันยายน 2548 เป็นระยะเวลา 1 เดือน ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบทุกชุด

4. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยกำหนด ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวม ข้อมูลนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับดังนี้

2.1 หากำร้อยละ และหากำความถี่ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยอายุ ระดับการศึกษาของนักเรียน ผลการเรียนรู้ของนักเรียน สถานภาพผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง

2.2 หากำเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน เป็นรายชื่อ รายด้านและภาพรวม

2.3 หากำความถี่ของข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามตามรายด้าน

2.4 การวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโดยใช้ จำนวนและร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.5 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการ ทะเลาะวิวาทของนักเรียนโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์

5.1.7 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องสาเหตุ และระดับความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่า สาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเป็นรายด้าน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านเรียงอันดับสูงสุดไปหาอันดับสุดท้าย พบว่า ด้านที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท สูงสุด คือ ด้านตัวนักเรียน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้านสภาพของ โรงเรียน ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านสภาพของครอบครัว ซึ่งอยู่ใน ระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ด้านตัวนักเรียน นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากตัวนักเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ สักคี่ศรี ของนักเรียน การถูกข่มขู่จากฝ่ายคู่อริ การก่อกวนของนักเรียน การใช้อารมณ์ของนักเรียน การคิด

ข้าวบูบ นักเรียนเคยมีเรื่องโกรธแค้นกันมาก่อน ขาดจิตสำนึก อยากรื้อความสามารถ ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ แย่งเพื่อนสาว

1.2 ด้านสภาพของครอบครัว นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากด้านสภาพของครอบครัว ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ผู้ปกครองตามใจมากเกินไป ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักเรียน ผู้ปกครองใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา การอบรมสั่งสอนน้อย ครอบครัวมีการศึกษาน้อย ครอบครัวมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ครอบครัวติดอบายมุข ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ ผู้ปกครองหย่าร้างหรือแยกกันอยู่

1.3 ด้านสภาพของโรงเรียนนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากด้านสภาพของโรงเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ปริมาณนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ชุดแบบฟอร์มหรือชุดฝึกปฏิบัติการของโรงเรียน การจัดรอบเรียนมีหลายรอบ เช่น รอบเช้า รอบบ่าย รอบค่ำ การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน ครู – อาจารย์ใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา โรงเรียนขาดมาตรการป้องกันและแก้ไข ครู – อาจารย์ไม่เข้มงวดในการดูแลนักเรียน โรงเรียนอาศัยใกล้แหล่งอบายมุข ครู – อาจารย์ปกป้องหรือให้ท้ายเด็กนักเรียนที่ทะเลาะวิวาท ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ ครู – อาจารย์บางท่านให้การสนับสนุนให้มีการทะเลาะวิวาท

1.4 ด้านกลุ่มเพื่อน นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากด้านกลุ่มเพื่อน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ช่วยเหลือเพื่อนที่ถูกทำร้าย ปกป้องเพื่อน เกิดการรักเพื่อนหมุ่คณะมากกว่า เพื่อนและรุ่นพี่ชักชวน ต้องการแก้แค้นแทนเพื่อน เพื่อนยุแหย่ เพื่อนถือว่าเป็นความสนุกสนาน เจริญรอยตามรุ่นพี่ เพื่อนเป็นเจ้าถิ่นที่เห็นใครมาเป็นนักเลงไม่ได้ นักเรียนคบเพื่อนเกรงถูกเพื่อนประณามว่าเป็นคนอ่อนแอ ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ เพื่อนเป็นหัวหน้าหรือแก๊งค์

1.5 ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน

เขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ การเดินทางไปโรงเรียนผ่านสถาบันคู่อริหรือจุดต่อรถเมล์ ล้อมวลชน เสนอข่าวเกินเหตุ อิทธิพลจากการเขียนข้อความหรือการพนันสปีรี่ยข้อความชั่วๆ เจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องไม่จริงจังในการแก้ปัญหา อำนาจเจ้าหน้าที่ไม่มีกฎหมายรองรับ ชุมชนไม่ให้ความ

ร่วมมือในการแก้ปัญหา ชุมชนมีแหล่งมั่วสุมมาก เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องขาดความร่วมมือ ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ ชุมชนอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม

2. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาท ที่มีความรุนแรงโดยภาพรวม มีระดับความรุนแรงมาก คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมา คือ ระดับความรุนแรงปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.70 และระดับความรุนแรงน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.80 ตามลำดับ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทที่มีความรุนแรงเกิดจากรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ การพุดจาเสียดสี ทำทาง กริยา ทำให้นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท รองลงมาอันดับ 2 และ 3 คือ การมองหน้าฝ่ายตรงกันข้ามทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท และการใช้สัญลักษณ์ชูนิ้วมือนิ้วกลางทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อฝ่ายตรงกันข้าม ตามลำดับ ส่วนการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทที่มีความรุนแรงอันดับสุดท้าย คือ นักเรียนได้มีการเตรียมหรือกำหนดสถานที่ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ภาพรวม และรายด้านมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยมาก

5.2 อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่เกิดการทะเลาะวิวาทมาจากด้านตัวนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้านสภาพของโรงเรียน และด้านสภาพของครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพันธุ์ รื่นสำราญ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ปัจจัยต่างที่เป็นสาเหตุในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน และแสวงหามาตรการในการป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนตลอดแนวทางการพัฒนาจิตใจ พบว่า สาเหตุที่นักเรียนทะเลาะวิวาทมาจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนความคึกคะนองตามธรรมชาติของวัยรุ่น รวมถึงการยั่วยุ ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในตัวนักเรียนและเยาวชน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านตัวนักเรียนที่มีความสำคัญที่เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนรักศักดิ์ศรี การถูกยั่วยุจากฝ่าย

คู่อริ การศึกษาค้นของนักเรียน ทำให้เป็นสาเหตุในการก่อการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน และแสวงหามาตรการในการป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน พบว่า สาเหตุที่นักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทมาจากการที่นักเรียนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ความคิดคะนอง การรักศักดิ์ศรี การถูกข่มขู่จากฝ่ายคู่อริ

1.2 ด้านกลุ่มเพื่อน เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนที่ถูกทำร้ายร่างกาย การปกป้องเพื่อนและนักเรียนมีการรักเพื่อนหมั่นคะมากกว่า ส่งผลต่อการก่อการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ คลังสิน (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษานักศึกษาที่มีประวัติการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างสถาบัน พบว่า สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษามาจากการคบเพื่อน การแก้แค้นแทนเพื่อน การสร้างจุดเด่นในหมู่เพื่อน การสืบทอดรุ่นพี่เป็นรุ่นน้อง

1.3 ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมีการเดินทางไป-กลับโรงเรียนผ่านสถาบันคู่อริหรือจุดต่อรถเมล์ สื่อมวลชนเสนอข่าวการทะเลาะวิวาทแต่ละครั้งเกินกว่าเหตุ อิทธิพลจากการเขียนข้อความหรือการพนีสเปรี้ยวข้อความข่มขู่ ส่งผลให้เกิดการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา คัมภีรปกรณ (2539 : 40) ได้ศึกษาสาเหตุของการเกิดอารมณ์รุนแรงในนักเรียนวัยรุ่น พบว่า สาเหตุของการเกิดอารมณ์รุนแรงมาจากด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

1.4 ด้านสภาพของโรงเรียน เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพของโรงเรียนมีปริมาณนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ชุดแบบฟอร์มหรือชุดฝึกปฏิบัติการของโรงเรียน การจัดรอบเรียนมีหลายรอบ เช่น รอบเช้า รอบบ่าย รอบค่ำ การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน ส่งผลทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย เกตุพันธ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์การยกพวกทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ และเอกชนเคยเข้าร่วมทะเลาะวิวาทยกพวกทำร้ายร่างกายมากกว่านักเรียนหญิง และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย เกตุพันธ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านการศึกษา ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท

1.5 ด้านสภาพของครอบครัว เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพของครอบครัวผู้ปกครองตามใจมากเกินไป ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักเรียนและผู้ปกครองใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาในการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ เฉลย คงปริพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไข ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม มาจากด้านสภาพของครอบครัว บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรของตนเองอย่างเพียงพอ และซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิติมา เก่งถนอมศักดิ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุ การทะเลาะวิวาทของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพของครอบครัว เพื่อน รุ่นพี่ วัย สื่อสารมวลชน สถานศึกษา สภาพเศรษฐกิจ เป็นสาเหตุมาจากการทะเลาะวิวาท

2. ผลการศึกษาการปฏิบัติการของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรุนแรงเป็น ในภาพรวม มีระดับความรุนแรงมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ศึกษากรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และศึกษาระดับความรุนแรงของการ ทะเลาะวิวาท พบว่าการทะเลาะวิวาทไม่ได้ใช้อาวุธในการทะเลาะวิวาท ส่วนใหญ่ตนเองได้รับ บาดเจ็บเล็กน้อยจากการทะเลาะวิวาท

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของการปฏิบัติการของความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจาก มี การพุดจาเสียสติ ทำทาง กริยา ทำให้นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท การมองหน้าฝ่ายตรงกันข้ามทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท และการ ใช้สัญลักษณ์ชูนิ้วมือนิ้วกลางทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อฝ่ายตรงกันข้าม นักเรียนได้มีการตระเตรียม หรือกำหนดสถานที่ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ศึกษา กรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาระดับความรุนแรงของการทะเลาะ วิวาท พบว่า ความรุนแรงที่เกิดจากสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ด้านตัวนักเรียน คิดเป็น ร้อยละ 61.70 ด้านสภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 38.30

3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความ รุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับน้อยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุ กับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยรายด้านมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับน้อยมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ศึกษากรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานว่าอายุ ผลการเรียน ระดับการศึกษา บรรยากาศของโรงเรียน และความประพฤติดของเพื่อนมีความสัมพันธ์ ในระดับน้อย

จากผลจากการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสน่ห์ เสถียรพงศ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดาแตกต่างกัน มีผลต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทต่างกัน และทัศนคติต่อครอบครัวมีผลค่อนข้างมากต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของกลุ่มประชากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันต่อสังคม (Social Bond Theory) ตามที่ Hirschi ได้ศึกษาพบว่าความรู้สึผูกพันต่อโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการระงับยับยั้งไม่ให้เกิดการกระทำผิด ซึ่งเด็กที่ไม่ชอบโรงเรียนหรือปฏิเสธกฎเกณฑ์ของโรงเรียนจะมีแนวโน้มที่ประพฤติผิดได้ง่าย หรืออีกประการหนึ่ง คือความประพฤติของเพื่อนมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทน้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของ Sutherland และ Cressy. (อ้างในธิดิมา เก่งถนอมศักดิ์. 2546 :44) ที่ว่าหากบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลประเภทใดย่อมมีโอกาสรับพฤติกรรมของบุคคลกลุ่มนั้นดีมาก คือก่อนที่เด็กและเยาวชนจะคบเพื่อนจะกระทำความผิด ตนเองยังไม่มีความคิดโน้มเอียงที่จะกระทำความผิดแต่เมื่อได้คบเพื่อนที่กระทำความผิดแล้วจึงได้เรียนรู้ค่านิยมทัศนคติ และกลวิธีเทคนิคที่โน้มน้าวให้กระทำความผิด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางมี 4 ด้าน คือ ด้านตัวนักเรียน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้านสภาพของโรงเรียน ยกเว้นด้านสภาพของครอบครัวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผลการศึกษานักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สาเหตุของการทะเลาะวิวาทมาจากด้านตัวนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นนักเรียนควรมีการอบรมดูแลและแก้ปัญหาให้นักเรียนมากขึ้น

1.1 ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีความเข้าใจถึงธรรมชาติของวัยรุ่น สามารถให้คำปรึกษาได้เมื่อเด็กมีปัญหา และคอยเอาใจใส่สอดส่องดูแลความประพฤติของบุตรหลานอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสถาบันครอบครัวยอมเป็นพลังที่จะยึดเหนี่ยวจิตใจของเด็กไว้

1.2 ควรส่งเสริมให้นักเรียนลดบทบาทของศักดิ์ศรีของนักเรียน การประจันหน้ากันการถูกขู่ขู่จากฝ่ายคู่กรณี การส่งเสริมให้นักเรียนออกกำลังกายทำงานนอกเวลาเรียน เพื่อลดการติ่คะนองของนักเรียนและฝึกรบมจิตใจของนักเรียนให้ลดความรุนแรง

1.3 เมื่อนักเรียนมีปัญหาการทะเลาะวิวาท บิดา มารดาหรือผู้ปกครองอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา และติดตามผลการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการศึกษานักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตใต้สำนึกที่ดีที่รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น เช่น ลดการพุดจาเสียสติ ทำทาง กริยาฝ่ายตรงกันข้าม การมองหน้าฝ่ายตรงกันข้ามไม่ใช่สัญลักษณ์ นิ้วมือนิ้วกลางทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อฝ่ายตรงข้าม การแก้ปัญหาควรให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันเช่นการ อบรมจิตวิทยาภาวะผู้นำ การทำงานเพื่อการกุศลร่วมกัน

2.2 ผู้ที่รับผิดชอบเช่นผู้ปกครอง ครู อาจารย์ อาจารย์ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น หรือท้องที่ควรกวดขันการพบอาวุธของมีคมสิ่งที่มีผิดกฎหมายในการเดินทางมาโรงเรียน

2.3 ควรหลีกเลี่ยงการเดินทางไปกลับโรงเรียนที่ใช้เส้นทางเดินทางเดียวกันและให้ครูเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลนักเรียนในเวลาก่อนเข้าเรียนและหลังเลิกเรียน

3. ผลการศึกษานักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตใต้สำนึกรักตนเอง รักเพื่อนมนุษย์ด้วยกันรักสถาบันรับผิดชอบตนเองและประเทศชาติ ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างการทะเลาะวิวาทจะมีมากขึ้น เช่นนักเรียนไม่มีการวางแผน ไม่มีเจตนาธรรมณ์ ไม่พกอาวุธมาโรงเรียน ผลสุดท้ายไม่มีผู้เสียหาย ไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บมีแต่ความสุขทั้งตัวนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยให้กระจายครอบคลุมทุกโรงเรียนที่มีปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาท เพื่อที่จะหาสาเหตุที่แท้จริงในโรงเรียนนั้น ๆ และเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและตรงจุดมากที่สุด

2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดภาครัฐและภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาเปรียบเทียบว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

3. ควรทำการศึกษาระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดภาครัฐและภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาแก้ไขและลดความรุนแรงของปัญหา

4. ควรสำรวจความคิดเห็นของชุมชนที่มีสถานศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ก่อเหตุทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นเป็นประจำว่ามีผลกระทบต่อชุมชนนั้น หรือไม่ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน
เขตนั้นมีความคิดเห็นอย่างไร